

да се убият и гробовете да ся потурчат. Едина от тях Димитър заклали на място на сегашното теке от което ся нарекли и селото Касъм - баба, а другият Илия на ю-з от Омарчево, дето има днес теке Свети Илия. Разказва ся, че и днес излизал нощя огън и отивал на Св. Илия на текето и до сутринта ся пак връща на Касъмovo в текето." Вариант на това предание публикува и С. Табаков.(Табаков 1986: 460-461)

Лечебният гроб на Св. Илия - в момента върху основите на старото теке е издигната нова седемстенна постройка с купол, в която е ситуиран лечебен гроб на Св. Илия!!! Впоследствие помещението е моделирано като параклис, а върху лечебния гроб е поставен мраморен саркофаг, върху който са изписани имената на двамата братя „Св. Илия, Св. Димитър Чинтуловски“. Стенописи с икони на тяхно изображение има и върху външната стена на параклиса до входа му. Всъщност, като че ли тази динамика в промяната на „патрона“ на лечебния гроб, продължена и утвърдена чрез икони на двамата, има своята логична мотивация в легендарното предание, в което те са субститут на вярата.

В общ план преданието е с основен мотив устояване на вярата от двама братя, известно в различни варианти относно съдбата им и последиците.

От гледна точка на съвременното битуване на преданието началото на манастира е свързано с братята Димитър и Илия. Но дали това е началото на сакралния топос тук.

Във варианти на преданието има моменти, отвеждащи към вероятност за наличие на сакралност отпреди християнския манастир.

Видна е непоследователността в хронология на събитията в сюжета относно съдбата на основните персонажи и съществуването на двете текета и на манастира.

Текето. Според един от вариантите, заловеният Илия е заведен на текето при дервишите, за да го принудят да смени вярата си. Това означава, че там вече е имало постройка,